

Vyvěšeno dne: 10. 12. 2025
Svěšeno dne: 24. 12. 2025

Lenka Janků

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **Compleat Service CZ, s.r.o., v likvidaci**, se sídlem Nad Vršovskou horou 88/4, Praha 10, zastoupená Mgr. Pavlem Bobkem, advokátem se sídlem Myslíkova 2020/4, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2024, č. j. 12562/24/5300-22442-706033, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2025, č. j. 17 Af 9/2024-31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 21. 12. 2022, kterými byla žalobkyni doměřena daň z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období duben až prosinec 2016 a leden až prosinec 2017 a uložena povinnost uhradit penále. Důvodem bylo, že žalobkyně u konkrétních přijatých zdanitelných plnění nesplnila formální podmínku pro uplatnění nároku na odpočet DPH, neboť nepředložila daňové doklady. Lhůta pro stanovení daně neběžela po dobu trestního stíhání jednatele žalobkyně.

[2] Žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze (městský soud) shora označeným rozsudkem. Uvedl, že žalobní námitky doslova opakující argumenty uplatněné již v odvolání posoudit nemůže. Ověřil, že se s nimi žalovaný v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádal a jeho úvahy jsou racionální a logicky soudržné. Přisvědčil žalovanému, že podmínka předložení daňových dokladů k prokázání vlastních daňových tvrzení trvá i v situaci, kdy překážka jejich doložení nastala v důsledku vyšší moci. Absenci daňových dokladů nelze dodatečně nahradit výpovědí svědků či jiných osob. Neuspokojivý zdravotní stav jednatele žalobkyně nemá vliv

na rozsah důkazního břemene, a nadto ani nebyl doložen. Ohledně údajných pokusů o dodatečnou rekonstrukci daňových dokladů zůstalo pouze u tvrzení, žalobkyně vynaložení jakékoli snahy v tomto směru nedoložila. Žádné vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, soud neshledal.

II. Argumentace účastníků řízení

[3] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Namítla nesprávnost výkladu žalovaného i městského soudu, podle něhož absence daňových dokladů (jejich zničení bez zavinění stěžovatelky) automaticky vylučuje možnost uplatnit odpočet DPH. Judikatura NSS naopak zdůrazňuje, že formální nedostatky nemohou být jediným důvodem pro odepření nároku na odpočet DPH, pokud existují jiné důkazy o uskutečnění zdanitelného plnění. Ty stěžovatelka opakovaně přinesla. Navrhovala provedení alternativních důkazů (svědeckých výpovědí, dalších listin). Městský soud se ale spokojil s absencí daňových dokladů, aniž by zkoumal, zda za ni mohla stěžovatelka odpovídat, zda skutečně došlo k plnění a zda jiné důkazy nemohou formální doklad nahradit. Absence písemných smluv či dokladů nepředstavuje samostatnou objektivní okolnost, soud měl přihlídnout k běžné praxi v oboru a k dalším okolnostem, např. zohlednit, že správce daně má povinnost prokázat, že ústní smlouvy nejsou běžnou obchodní praxí v daném odvětví a z jakého důvodu.

[4] Skutkový stav, z něhož vyšly daňové orgány, nemá oporu ve spisech. Doložení zničení účetnictví vytopením skladu daňové orgány stejně jako soud ignorovaly nebo bagatelizovaly. Správce daně nezohlednil objektivní překážky na straně stěžovatelky a její snahu prokázat uskutečnění zdanitelného plnění jinými prostředky. Správní orgány ani soud nezohlednily špatný zdravotní stav jednatele a jediného společníka stěžovatelky, přestože celou dobu tvrdil, že mu znemožňoval práci v deklarovaném objemu vykonávat sám. Soud měl stěžovatelku vyzvat k prokázání jeho zdravotního stavu nebo přihlídnout k tvrzením o něm. Daňové orgány porušily zásadu materiální pravdy, když neprovedly všechny dostupné důkazy a nevypořádaly se s relevantními tvrzeními stěžovatelky. Výpověďmi v trestním řízení bylo provedení tvrzených činností prokázáno. Po stěžovateli nelze spravedlivě požadovat, aby při paralelně probíhající skutkově stejné věci před trestním soudem prokazovala svoji nevinu a před správcem daně své reálné podnikání. Účetnictví bylo zničeno zaplavením skladu městské části, když prasklo potrubí. Za dané období bylo vedeno ručně a svědectví o tom se nelze dobrat, neboť účetní zemřela.

[5] Městský soud se nevypořádal s námitkami ohledně objektivní nemožnosti předložit daňové doklady a návrhů dalších důkazů. Obecně odkázal na argumentaci správních orgánů, argumenty v žalobě věcně neposoudil a uvedl, že pouze opakují výhrady z daňového řízení. Proto je jeho rozsudek nepřezkoumatelný.

[6] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu a oponenturu stěžovatelky nepovažoval ve vztahu k nim za relevantní. Nesouhlasil s vnímáním zákonné podmínky předložení daňových dokladů jako formalistické a neviděl žádnou souvislost se stěžovatelkou zmiňovaným hodnocením ústních smluv při podnikatelském styku. Poukázal na to, že stěžovatelka nepředložila ani kopie původních (zničených) daňových dokladů, přestože v bezprostředně následujících obdobích pokračovala v obchodování se stejnými dodavateli, takže se nabízelo opatřit si je od nich. Snaha stěžovatelky prokázat uskutečnění zdanitelného plnění souvisí s prokazováním hmotněprávních podmínek nároku na odpočet daně, jenomže stěžovatelka neprokázala již formální podmínky tohoto nároku. Důkazem ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (zákon o DPH), nemůže být nedostatek pracovních sil (jediný jednatel) a nutnost spolupráce s dodavateli pro tvorbu zisku společnosti. Žalovaný uskutečnění zdanitelných plnění pomocí subdodávek nezpochybňoval, stěžovatelku

pokračování

vyzýval k předložení daňových dokladů. Tato její povinnost vyplývá přímo z čl. 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, o společném systému daně z přidané hodnoty. Výpovědi svědků jejich absenci nemohou nahradit. Stěžovatelka neuvedla, které konkrétní důkazy podle ní ještě měly být provedeny, a nezmínila žádnou konkrétní judikaturu, již měl městský soud údajně pominout. Napadený rozsudek odpovídá kvalitě žalobní argumentace.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je přípustná a lze ji projednat.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Kasační soud nejprve posuzoval, zda se napadený rozsudek adekvátně vypořádal s žalobní argumentací, kterou stěžovatelka brojila proti závěrům rozhodnutí žalovaného, a žádné nedostatky v jeho postupu neshledal. Městský soud s oporou v judikatuře NSS odmítl posuzovat argumenty obsažené v citaci odvolání, jež tvořily většinu textu (téměř tři strany) žaloby. Správně uvedl, že odvolací námitky již vypořádal žalovaný a že není úkolem soudu, aby se jim opakovaně věnoval. Kromě doslovného opisu odvolání obsahovala žaloba pouze osm řádků obecných výhrad, které vskutku nedávaly městskému soudu, jenž je důvody žaloby vázán, mnoho prostoru pro cílený přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného. Vypořádal je v adekvátní míře konkrétnosti, vystihl podstatu sporu a vysvětlil, proč se ztotožnil se závěry žalovaného. Napadený rozsudek nepřezkoumatelný není.

[10] Jelikož stěžovatelka v žalobě skutečnou polemiku s právními závěry, na nichž založil své rozhodnutí žalovaný, nepředestřela, ačkoli jí v tom nic nebránilo, nemůže tento nedostatek zhojit až v kasační stížnosti a doplnit nové, dosud neuplatněné důvody (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud není oprávněn posuzovat otázky, které neměl příležitost hodnotit městský soud.

[11] V této věci je nesporné, že stěžovatelka daňové doklady nepředložila. Městský soud se zcela správně ztotožnil s daňovými orgány, že šlo o nezbytnou podmínku úspěšného uplatnění nároku na odpočet DPH z tvrzených transakcí. Vůči jeho závěru podloženému odkazy na konkrétní rozhodnutí NSS (srov. bod 12 napadeného rozsudku), že absenci těchto dokladů nelze nahradit výpověďmi svědků, že je nerozhodné, kdo za zničení účetnictví odpovídá, podobně jako to, jaký byl či je zdravotní stav jednatele stěžovatelky, konkrétními argumenty nebrojí, pouze opakuje svůj nesouhlas. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbyvá než ve stručnosti přisvědčit žalovanému i městskému soudu a odkázat jak na znění § 73 odst. 1 písm. a) zákona o DPH (*pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit podmínku mít daňový doklad*), tak i na svá dřívější rozhodnutí, podle nichž je uplatnění nároku na odpočet v první řadě záležitostí dokladovou (např. rozsudek ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Afs 96/2016-28). Stěžovatelka, jak správně uvedl žalovaný, svými výhradami míří mimo rozhodné skutečnosti. V její věci na prokazování uskutečnění zdanitelného plnění, tj. toho, že dodávky skutečně proběhly, vůbec nedošlo, neboť k nim nepředložila žádné daňové doklady, ačkoli to bylo její povinností. O formálních nedostatcích daňových dokladů nemělo smysl vůbec uvažovat, když žádné předloženy nebyly. NSS nezákonnost napadeného rozsudku z důvodů namítaných stěžovatelkou neshledal. Stejně tak nenalezl žádnou vadu, k níž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[12] Na základě výše uvedeného dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2025

L. S.

Eva Šonková v. r.
předsedkyně senátu